

falder til enkle løsninger ved f.eks. at indskrænke diskussionen til at være et spørgsmål om, hvorvidt man går ind for oprettelse af flere sengepladser: ja eller nej. Vi skal ikke vende tilbage til forgange tiders store, lukkede, sengebaserede institutioner, men fortsætte bestræbelserne på at integrere de sindslidende i samfundet frem for at isolere dem og dermed risikere, at de mister deres sociale funktionsevne og ender i kriminalitet. Det har der, som jeg lagde ud med at sige, hidtil været bred faglig og politisk enighed om, og jeg synes, det bør være et selvstændigt mål, at vi søger at fastholde denne brede politiske enighed på dette vigtige område.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Efter indenrigs- og sundhedsministerens indlæg vil jeg fortsætte med at redegøre for indsatsen på Justitsministeriets område. Jeg vil komme ind på, hvordan psykisk syge kriminelle behandles i det strafferetlige system, og jeg vil redegøre for udviklingen i antallet af behandlingsdomme vedrørende psykisk syge kriminelle og for fuldbyrdelsen af de afsagte behandlingsdomme.

Det følger af reglerne i straffelovens §§ 68 og 69, at psykisk syge personer, der har begået lovovertrædelser, under visse nærmere angivne betingelser kan undergives andre foranstaltninger end straf med henblik på at forebygge yderligere lovovertrædelser. Der kan f.eks. være tale om dom til anbringelse i hospital for sindslidende, dom til behandling med mulighed for administrativ anbringelse eller dom til ambulante psykiatrisk behandling. I de fleste tilfælde er de dømte under tilsyn af Direktoratet for Kriminalforsorgen.

I 2000 blev der indsat to nye bestemmelser i straffelovens §§ 68 A og 69 A, hvorefter der som hovedregel skal fastsættes en længstetid for foranstaltninger efter straffelovens §§ 68 og 69, især hvor foranstaltningen ikke giver mulighed for anbringelse i en institution. Det kan f.eks. være foranstaltninger, som alene indebærer tilsyn eller pligt til at følge et ambulante psykiatrisk behandlingsforløb. Her er længstetiden højst 3 år.

Foranstaltninger med en ekstra tid på indtil 3 år kan under særlige omstændigheder forlænges, men den samlede tid for foranstaltningen kan ikke overstige 5 år. Såfremt foranstaltningen medfører eller giver mulighed for, at den dømte anbringes i institution, er længstetiden 5 år for foranstaltningen, og foranstaltninger med en længstetid på 5 år kan under særlige omstændigheder forlænges med 2 år ad gangen.

Hvis den dømte findes skyldig i visse meget grove forbrydelser, f.eks. drab, røveri eller alvorlige voldsforbrydelser, fastsættes i almindelighed ikke en længstetid. Er der ikke fastsat en længstetid for foranstaltningen, skal anklagemyndigheden på eget initiativ indbringe spørgsmålet om ændring eller ophævelse af foranstaltningen for retten 5 år efter afgørelsen, medmindre spørgsmålet har været forelagt retten inden for de sidste 2 år. Derefter skal spørgsmålet forelægges for retten mindst hvert andet år.

Statsadvokaterne fører kontrol med idømte særforanstaltninger og indhenter en gang årligt en erklæring om behovet for opretholdelse af foranstaltningen fra den institution/myndighed, der varetager fuldbyrdelsen af foranstaltningen. Statsadvokaterne påser endvidere, at der i god tid inden udløbet af tidsbestemte foranstaltninger eller en eventuel længstetid for opholdet i institution bliver taget stilling til, om anklagemyndigheden skal anmode om en forlængelse af foranstaltningen.

Rigsadvokaten har i en meddelelse fastsat nærmere retningslinjer for politiets og anklagemyndighedens behandling af straffesager vedrørende psykisk afvigende kriminelle. Endvidere udfærdiger Rigsadvokaten hvert år en redegørelse om erfaringerne med anvendelsen af foranstaltningsdomme efter straffelovens §§ 68 og 69.

Ved en sammenligning af det foreliggende statistiske talmateriale kan det formentlig konkluderes, at antallet af behandlingsdomme vedrørende psykisk syge er fordoblet inden for de seneste 15 år. Antallet af psykisk syge, som får en behandlingsdom, er i dag på ca. 300 årligt. For at få belyst nærmere, hvilke behandlingsdomme der blev idømt, herunder hvor mange foranstaltninger, der er uden tidsbegrænsning, har Justitsministeriets forskningsenhed siden sommeren 2000 løbende indsamlet oplysninger om antallet af nye behandlingsdomme afsagt efter den ovennævnte ændring af straffeloven pr. 1. juli 2000.

Kl. 13.40

I perioden fra den 1. juli 2001 til den 31. december 2002 er der i alt afsagt 703 behandlingsdomme vedrørende psykisk syge personer. Dommene fordeler sig med 142 afgørelser i sidste halvår af 2000, 256 afgørelser i 2001 og 305 afgørelser i 2002. Af de 142 behandlingsdomme, der er blevet afsagt i sidste halvår af 2000, vedrørte 48 domme alvorlig personfarlig kriminalitet, i 2001 vedrørte 72 ud af de 256 afgørelser al-